

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

31. Dies Januarii. Sicut capillus de capite, sic nec momentum peribit de tempore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Januar.

Tessera.

83

gatorium summâ vi præcipitat, ut labem eluat. In altero seculo minima culpa punietur gravius, quàm hic maxima, quæ fingi potest, pœna. Cave igitur, enim verò

Ante Dei vultum, nil unquam restat inultum.

31. DIES JANUARI.

Sicut capillus de capite, sic nec momentum peribit de tempore. *S. Bern. serm. ad Scholares.*

ECce hic hujus anni mensis primus ordine, tibi fors ultimus tempore, evanuit, & cum eo dies salutis 31. præterierunt. Sequuntur alii, ut hi, præterituri. Itaque sta paulisper in hujus mensis, quam premis, metâ, & de tempore labili, si tempus suppetit, hæc pauca animo recole. In hoc 31. dierum tempore, quot fuerunt momenta, quorum quodlibet summi est momenti. Non peribit vel unicum momentum de hoc tempore, sicut nec capillus de capite. Quia pro quolibet expectandum est, si benè, præmium, si male exegeris, supplicium. Deus ergò, sicut numerat omnes capillos capitis, sic & momenta temporis. Nero extremam cum insaniret insaniam, tam fuit in amanda Popæa amens, ut singulos capitis ejus capillos numeraret, imò singulis nomina imponeret, quibus eos compellaret, & de iis canticum componeret. Pectinem quoque aureum, quo capillos explicaret, comparavit, & si fortè capillus de capite caderet, mox eum Nero auro inclusum Junoni consecrabat. Hæc fuit vecordis hominis ridenda dicam insania, an deslenda protervia.

F 2

II.

II. Illud in confesso est, majorem Deo esse curam de singulis singulorum hominum, uti capitulum ita & temporis quo vivunt momentis. Quæ tibi illis est cura? Quodlibet momentum te ducit ad terminatum Æternitatis spatium. Momentum ultimum, quo corpus interit, omnibus oblectamentum hominem spoliat: quid ergò faciet illo momento perpetuitas Animæ morientis? Æquat mors, læta aut triste sit, quidquid est in vivis inæquale, nec magis ille Stylites Simeor de 80. nec Romualdus centum annorum asperitate durissima, plus aliquando sensere morientes, quam si Sardanapali semper, & Heliogabali vixissent; verum illius tantum æterni fructus retulerunt. Opta, sis Christiane, ut tibi mavis: æquè fugit voluptas fluxa peccantium ac labor sanctus pœnitentium: manent æterna, ut illa quæ peccando supplicia, sic hos, quæ dolendo compararunt præmia. Age nunc, statue num præ pœnitentiæ momento levissimo, æternæ gloriæ pondus occupare; an puncto voluptatule fugacitatis, æternis incendiis auctorari?

III. Nec te vitæ hujus prolixitas terreat. Fingamus tibi centum vitæ annos à Deo indultos, & tibi terim oppignorum tibi cœlesti promisso annucentesimum, sed hac lege, ut in ejus ævi sustentationem nihil sis habiturus, nisi quod horæ unius spatium ex apertis potentissimi Principis expronptum tibi sauris sepositurus sis. Fingamus, si mavis, unam horam tibi concedi, postquam item divinitus noveris, mundum, & te cum illo, periturum: horam illam te quæso, quàm avarè, & ardentè, quàm cupiditate insumpseris? Et torpemus cæci, & inerte

& salutis nostræ sempiternæ non solum negligentes, sed hostes capitalissimi, torpemus in nostra meliori causa, nihil in tota mensuri aternitate, nisi cuius brevi nunc vitæ hora sementem fecerimus? Evigilemus tandem, & aliquid sobrii consilii incamamus. Si nobis centenarius labore millies tantum lætitiæ ac deliciarum deferatur, magna profectò & quæstuosissima gratiâ præsteretur. Unius horæ patientiâ cum aternitas omnis suis exūdans gaudiis defertur, quæ mente nos esse necesse est, quam diligenter, & avidè hora illâ uti, vitæ scilicet hujus brevitate. Planè si quidem ait D. Augustinus: *Pro aterna requie, labor aternus subeundus esset, & aternam fœlicitatem accepturus aternas passiones sustinere deberet.* Quanto magis delectationes horrere noxias, ac momentaneas, aeterno nihilominus cruciatui nobis futuras. Si quod est damnum, quod deberet nobis extorquere ex oculis lachrymas, è pectore suspiria, ex ore lamenta, deberet esse damnum temporis. Dic ergò cum Poëta.

*Damna fleo rerum, sed plus fleo damna dierum:
Quisquis potest rebus succurrere, nemo diebus.*

I. DIES FEBRUARII.

Dignior sequetur effectus, quem ferventior præcedit affectus. *S. August. Epist. 121.*

Novus mensis, novo inchoandus fervore.

ECce hic secundi mensis diem primum, qui ut animo tuo sit secundus, debet tibi esse cura prima. Ut hujus mensis tempore utaris cum fœnore, multum conducet, si præcedat,